Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXXXVI. — Wydana i rozesłana dnia 10. września 1914.

241.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 27. sierpnia 1914,

dotyczące koncesyonowania kilku normalnotorowych linii kolejek elektrycznych w XIV., XII. i V., w VIII. i IX., tudzież w XXI. dzielnicy Wiednia.

C. k. Ministerstwo kolei żelaznych udzieliło na zasadzie i w myśl postanowień ustawy o kolejach niższego rzędu z dnia 8. sierpnia 1910, Dz. u. p. Nr. 149, w porozumieniu z interesowanemi c. k. Ministerstwami i c. i k. Ministerstwem wojny reprezentacyi gminnej c. k. stołecznego i rezydencyjnego miasta Wiednia, która wpisana jest do rejestru handlowego pod firmą „Gmina Wiednia, miejskie koleje uliczne“, koncesyę na budowę i utrzymywanie w ruchu kilku normalnotorowych linii kolejek elektrycznch w Wiedniu, a mianowicie:

1. od Sechshausergürtlu w pobliżu przystanka miejskiej kolei wiedeńskiej Gumpendorferstrasse przez Margaretengürtel przy wspólnem użyciu szlaku linii Wiedeń (Matzleinsdorferlinie)—Wiedeń Neudorf towarzystwa akcyjnego wiedeńskich kolei lokalnych na przestrzeni Eichenstrasse—Matzleinsdorferplatz aż do Matzleinsdorferplatz;

2. od Spitalgasse przez Lazarethgasse przez Zimmermannsplatz, przez Hebragasse i Albertgasse do Florianigasse;

3. od Schlosshoferstrasse przez Franz Zieglergasse i przez Angererstrasse w kierunku Leopoldau

a to pod warunkami i zastrzeżeniami, określonymi w dalszym ciągu.

§ 1.

Co do koncesyonowanych linii kolei żelaznych korzysta koncesyonaryuszka z ulg skarbowych, przewidzianych w artykułach VI. do XII., względnie XXXII., ustęp 3., ustawy z dnia 8. sierpnia 1910, Dz. u. p. Nr. 149.

§ 2.

Koncesyonaryuszka ma obowiązek ukończenia budowy wspomnianych na wstępie linii kolejowych najpóźniej w przeciągu jednego roku, tudzież oddania gotowych linii kolejowych na użytek publiczny i utrzymywania ich w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny, trwający do dnia 24. marca 1989.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy złożyć ma koncesyonaryuszka na żądanie Rządu odpowiednią kaucyę w papierach wartościowych, nadających się do lokacyi pieniędzy sierocych.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania można uznać kaucyę tę za przepadłą.

§ 3.

Celem wybudowania koncesyonowanych linii kolejowych nadaje się koncesyonaryuszce prawo wywłaszczania według postanowień odnośnych przepisów ustawowych.

Takie samo prawo przyzna się koncesyonaryuszce także co do ewentualnej budowy tych kolei dojazdowych, których urządzenie c. k. Rząd uznałby za odpowiadające interesowi publicznemu.

§ 4.

O ile w celu budowy koncesyonowanych linii kolejowych ma się użyć ulic publicznych lub gruntów c. k. Skarbu nadwornego, które nie pozostają w zarządzie gminy Wiednia, winna koncesyonaryuszka postarać się o zezwolenie obowiązanych do utrzymywania tych ulic, względnie tych władz i organów, które według obowiązujących ustaw są powołane do udzielenia zezwolenia na ich używanie.

§ 5.

Przy budowie koncesyonowanych kolei i ruchu na nich stosować się winna koncesyonaryuszka do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego, do technicznych warunków koncesyjnych, ustanowionych przez Ministerstwo kolei żelaznych, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, w szczególności do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, i do regulaminu ruchu na kolejach żelaznych z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852, o ile one w myśl postanowień rozdziału *B* ustawy z dnia 8. sierpnia 1910, Dz. u. p. Nr. 149, mają zastosowanie do kolejek, dalej do ustaw i rozporządzeń, któreby wydano w przyszłości, a wreszcie do zarządzeń, które wydane zostaną w granicach ustawowej kompetencyi przez Ministerstwo kolei żelaznych i inne powołane władze.

§ 6.

Z wyjątkiem wyraźnego zezwolenia c. k. Rządu nie wolno koncesyonaryuszce powierzać ruchu na koncesyonowanej kolei osobom trzecim na własny lub cudzy rachunek ani prowadzić go samej na rachunek obcy.

C. k. Rządowi wolno zezwolenie na prowadzenie ruchu na koncesyonowanych liniach kolejowych na inny rachunek aniżeli na rachunek c. k. stołecznego i rezydencyjnego miasta Wiednia uczynić zawisłem od warunku, że w odniesieniu do tych linii zostanie odpowiednio skrócony czas trwania koncesyi, oznaczony aż do dnia 24. marca 1989, tudzież wyznaczony termin uwolnienia od należytości podatkowych i stempli kuponowych, jakoteż zastrzedz sobie prawo wykupna i prawo przepadku pod warunkami, które później bliżej się oznaczy.

§ 7.

Zresztą mają znaleść zastosowanie co do tych linii §§ 6. do 13. włącznie, tudzież §§ 16. i 17. obwieszczenia c. k. Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 24. marca 1899, Dz. u. p. Nr. 58.

§ 8.

§ 5. obwieszczenia c. k. Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 8. lutego 1913, Dz. u. p. Nr. 23, zmienia się o tyle, że w miejsce § 15. obwieszczenia c. k. Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 24. marca 1899, Dz. u. p. Nr. 58, ma znaleść zastosowanie co do linii, stanowiących przedmiot najpierw powołanego obwieszczenia, § 6. niniejszego obwieszczenia.

Forster włr.

242.

Rozporządzenie Ministerstwa obrony krajowej z dnia 8. września 1914,

którem w porozumieniu z interesowanemi władzami centralnemi upoważnia się na zasadzie § 7. ustawy z dnia 26. grudnia 1912, Dz. u. p. Nr. 237, niektóre fundusze i zakłady do ściągania wypłaconych przez nie zaliczek na poczet państwowych zasiłków na utrzymanie.

§ 1.

Wszystkie fundusze i zakłady, które istnieją dla celów publicznych lub utworzone zostały z darów, zebranych dzięki ofiarności publicznej, jeżeli ich zarządem państwo, kraj lub gmina kieruje lub go nadzoruje, upoważnia się do ściągania kwot, które one wypłacały wyraźnie jedynie jako zaliczki na poczet należącego się po myśli ustawy z dnia 26. grudnia 1912, Dz. u. p. Nr. 237, zasiłku na utrzymanie, a to przy sposobności wypłaty tego zasiłku stosownie do rozporządzenia ministeryalnego z dnia 28. grudnia 1912, Dz. u. p. Nr. 238.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie natychmiast po jego ogłoszeniu.

Georgi włr.